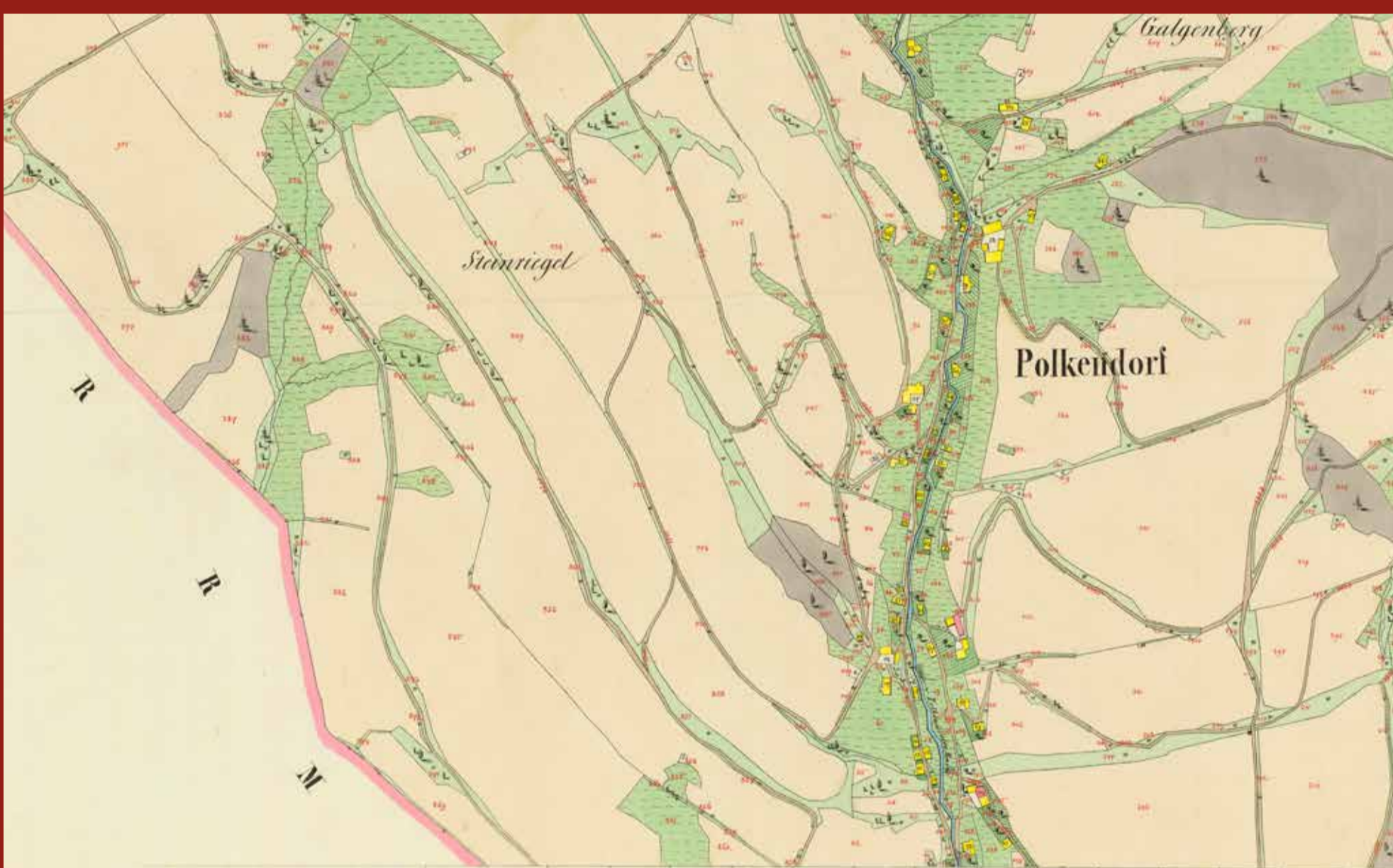

2.

1841

Bolkov – místní část Rudníku Královéhradecký kraj

Bolkov leží ve východní části Krkonoš pod Černou horou, v údolí vyhloubeném Bolkovským potokem, v terénu klesajícím k bývalému katastru Heřmanových Sejfů. O obci hornického původu jsou první písemné záznamy až z roku 1544, kdy ji od rodu Zilvárů zakoupili Valdštejnové. V roce 1703 se majiteli Bolkova stali Schwarzenberkové, 1790 Silberštejnové a v letech 1877–1945 zde sídlil rod Klugeů. V roce 1948 byl Bolkov připojen k Heřmanovým Sejfům (Rudníku).

Od dob středověku jsou osudy Bolkova úzce spojeny s historií Heřmanových Sejfů (od 1952 Rudníku), které jsou písemně zmiňovány již v roce 1354. Osídlení zdejší lokality je svázáno se zlatonosnými potoky a krkonošskou krystalickou horninou bohatou na vzácné kovy a rudu, jež se zde s přestávkami těžila až do roku 1923. Sejfské panství s Bolkovem proslavil především Hannibal z Valdštejna (+1622), který tu nechal postavit zámek a renesanční kostel podle návrhu Carla Valmadiho. Bolkovští měli své duchovní zázemí v horních Sejfech, v evangelickém kostele a faře, jež si směli postavit až po roce 1781. Zásluha na rozšíření místního tkalcovství je připisována Janu Adolfovi Schwarzenberkovi, na kterého později navázali svými manufakturami Theerové-Silberštejnové. S Klugeovými přichází do kraje průmysl, konkrétně v Sejfech založili tři přadlácké továrny, ve kterých zaměstnávali chalupníky z Bolkova, dosud odkázané na svá drobná hospodářství.

V průběhu první republiky se v kraji silně rozmáhal německý nacionalismus, který v roce 1938 vyústil v zabrání Sudet, včetně Bolkova, kde bylo až 98 % německého obyvatelstva. Po odsunu Němců v roce 1945 se Bolkov vylidnil, noví obyvatelé přicházející z celého Československa zůstávali jen krátce. Opuštěné a zchátralé domy byly zbořeny (zhruba polovina z původních 67), zbylé rozprodány mezi rekreanty. Dnes je Bolkov rekreační osadou s pouze dvěma stálými obyvateli.

Bolkov je typem lesní lánové vsi s domy nepravidelně rozestými v nesnadném terénu údolí Bolkovského potoka. Tradičním domem zde byla přízemní poloroubená chalupa tzv. chlévního typu rozšířená v horských a podhorských oblastech Krkonoš obývaných německým etnikem. Mezi jejich charakteristické prvky patří vápnem natřená spára roubení a kombinace zpravidla svisle a klasovitě skládaných prkenných štítů. Jedním z nejzachovalejších místních příkladů je stavení čp. 525. **(obr. 1)**

V dobách konjunktury zdejších továren v 20. a 30. letech 20. století bolkovští přestavovali své chalupy na zděné, příkladem může být jednotraktový domek čp. 530 přestavěný v roce 1931 **(obr. 2)** či jediné dva okázalejší domy v trutnovském či vrchlabském stylu, zde čp. 523. **(obr. 3)** Nejbližší továrnou zaměstnávající bolkovské byla cívkárna a šindelárna Josefa Gaberleho čp. 143 v horních Sejfech, zřízená v roce 1885 a rozšířená 1895. Po roce 1948 byla předána hasičům a v současné době je to již dlouhá léta oblíbená Hospůdka u Petry. **(obr. 4)**

Od 60. let rekreační-chalupáři opravovali své chalupy či stavěli nové domky na starých základech ve velmi zjednodušené variantě místních architektonických tradic. Posledním větším zásahem do zdejšího osídlení je prominentní soubor „áčkových“ chat na zelené louce pod Hoffmanovou boudou ze 70. let.

1.

3.

4.

